

Adam Møller og hr. Karsten Nonbo synes, at fængslet i Vridsløselille, fængslet i Nyborg, fængslet i Horsens og fængslet i Vestre er steder, hvor man kan regne med, at folk rent faktisk kan få en vision om en fremtid uden kriminalitet. Derfor syntes jeg, det var ganske beskæmmende, at hr. Helge Adam Møller sådan fuldstændig afviste tanken om, at man skulle gå hurtigere i gang med at tænke nyt, når det drejer sig om fængslerne.

Det er jo ikke korrekt, at der bliver bygget et nyt fængsel i Storstrøms Amt inden for en overskuelig fremtid. Det, der er lavet en aftale om, er, at man skal i gang med at finde ud af at få projekteret noget. Det kan jo godt tage både 10 og 15 år, før der ligger et fængsel. Så ved vi jo også godt, at det fængsel, der bliver bygget, kommer til at ligne det på Enner Mark. Det vil sige, at vi jo ikke får afprøvet den vision, der går på, at vi har en mindre institution. Forskellen på at have et stort fængsel med små institutioner indeni og så have et lukket fængsel med en mindre institution i sig selv er jo, at de ansatte ikke er en del af en stor virksomhed. Det er en helt, helt anden stemning, man kan få opbygget i mindre lukkede fængsler.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at en af grundene til fangeoprøret på Nyborg var, at vi har den store almene afdeling, hvor der bor adskillige mænd sammen, jeg tror, det er mere end 100, der i virkeligheden har fællesskab der, og så er det meget, meget svært for de ansatte at håndtere situationen. Det er svært for de ansatte at overskue, hvad det er, der sker bag deres ryg, og så er det, at det hele kan gå så gruelig galt.

Hr. Karsten Nonbo kom med en, synes jeg selv, rigtig god, relevant kommentar til mit forslag om, at man skal have udviklet vilkårene i form af samfundstjeneste, uddannelse, behandling m.v., nemlig at det er en slags tillægsstraf. Jeg er også enig med hr. Karsten Nonbo i, at hvis man træder et skridt tilbage, kan man godt sige, at det er en slags tillægsstraf. Men samtidig tror jeg, at det er vigtigt, når man kommer til prøveløsladelsen, at der så rent faktisk er lagt en plan, at der er nogle, der vil være tovholdere, så man kan overholde den plan. Der tror jeg, det er vigtigt, at der i højere grad er lidt mere styr på, hvad der sker med de her mennesker, som er i en prøveløsladelsessituation, når de ikke har fået den uddannelse, når de ikke har fået muligheden for at få arbejde, mens de sad i fængslet. Det tror jeg er vigtigt. Kald det tillægsstraf og gør nar ad mig på den måde, men jeg synes alt-

så, at den måde, som vi meget ofte behandler folk i prøveløsladelsessituationen på, ikke er god nok.

Kl. 15.25

Så bliver det anfægtet, at jeg godt vil have andre typer ansatte ind i fængslerne. Jeg tror, det er sundt for en institution, at de ansatte har forskellig faglig baggrund. Vi har oplevet det på Sikringen, den lukkede psykiatriske institution, vi har i Nordvestsjælland. Der kom der en afdeling, hvor man ansatte socialpædagoger, og der er ingen tvivl om, at det da gav anledning til diskussioner mellem plejefolkene og socialpædagogerne. Men samtidig må vi også her efter 6-7 år, hvor forsøget nu har kørt, erkende, at det faktisk er en rigtig, rigtig god idé at blande folk med forskellige kompetencer. De har forskellige ressourcer, og de kan trække på hinanden på forskellig vis. Og så skal socialpædagoger naturligvis have en eller anden form for sikkerhedsuddannelsesoverbygning.

Men når man ser på nogle af de socialpædagoger, der i åbent regi kan håndtere nogle drenge, der er rigtig, rigtig, rigtig svære at håndtere, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at der er gode socialpædagoger, som nemt kan gå ind og virkelig gøre en meget stor indsats i kriminalforsorgen. Vi har det jo i Ringe, og vi har også gode erfaringer der.

Så alt i alt vil jeg sige ikke tak for debatten, men erkende, at nu har vi haft debatten, og så fortsætter vi i øvrigt med vores diskussioner om kriminalforsorgens udvikling.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når man hører fru Anne Bastrup og for den sags skyld også enkelte af de øvrige ordførere, lød det jo nærmest, som om de danske fængsler var de rene forbryderfabrikker, for alle dem, der var inde, røg – når de kom ud efter ½ år eller 2 år eller 5 år – straks ind igen.

Jeg har kigget lidt på tallene, for det er altid meget spændende at se det, der på fint sprog hedder recidivet, altså hvor mange begår ny kriminalitet og kommer i fængsel igen, efter at de har siddet derinde. Jeg kan fortælle, at for de sidste 2 år, vi har opgørelse over, er det henholdsvis 28 pct. og 27,5 pct., der kommer tilbage.

Det vil altså sige, at hver gang vi sender 100 mand i spjældet, er det de 72, vi aldrig ser igen. Det er da ret flot. Tænk, hvis det var sådan, hver gang man til sine børn sagde: Du skal hver gang, far eller mor siger et eller andet, ikke bare